

Taka atfinningarnar til eftirtektar

- Tað er sera óheppið, um fólk føla, at kunningin frá Almanna-stovuni er ónøktandi. Eisini um tey føla, at tey heldur ikki hava fingið ráð og vegleiðing um, hvat tey kunnu gera. Tað taka vit til eftirtektar og gera betur, sigur Petra Johnsdóttir Joensen, stjóri á Almanna-stovuni

ALMANNASTOVAN
Turið Kjølbro

Seinasta summer fingi gott og væl hundrað fólk, sum høvdu Sjálvbodna Dagpeningatrygging at vita, at tey ikki longu vóru umfatað av lógini. Orsøkin var ein broyting í dagpeningalógini nr. 74 frá 8. mai 2001 um dagpening vegna sjúku v.m. Í broyttu dagpeningalógini duttu hesi ímillum nakrar greinir í lógini, og vórðu tí vist til forsorgarhjálp um so illa vildi til, at tey vórðu sjúk. Hendan støðan var ógvuliga mannminkandi og ósemiligt fyri hesi fólk, ikki minst tá ið hugsað verður um, at hetta alt vóru væl útbúgvin fólk, sum í allar mátar royna og ætla at klára seg sjálvi. Og vit skulu hava í geyma, at Sjálvbodna Dagpeningaskipanin var ein trygging, hesi fólk sjálv høvdu tikið stig til at gjalda til, og skal ikki samanberast við eina almanna veiting.

Tá ið lógarbroytingin var gjørd og lýst, fingi tey útiðystu eina kunning, sum ikki segði nakað um orsøkina til, hví tey skuldu úr skipanini, og sum heild reisti fleiri spurningar, enn hon svaraði.

Millum hesi, sum skuldu úr Sjálvbodnu Dagpeningaskipanini, vóru eitt nú sjálvstøðug vinnurekandi og listafólk, sum høvdu

Kunningin frá Almannastovuni verður eftir øllum at døma hægri raðfest í framtíðini

arbeiði við síðuna av sínum umboðini fyri LISA at vita, at ein onnur grein í lógini loftaði hesum fólki, og at hesir tryggingartakararnir skuldu fáa at vita beinanvegin, hvat síðani skuldi gerast. Men sum skilst hava listafólkini og LISA enn ikki frætt frá Almanna-stovuni, hóast meiri enn eitt ár er liðið síðani lógarbroytingina og hálvt ár síðani málið varð umrøtt í blaðnum.

Eftir, at hetta var greitt, var fundur millum leiðsluna í Almanna-stovuni og LISA, sum er fæløgsskapurin hjá listafólki í Fø-

oyum. Á hesum fundi fingi umboðini fyri LISA at vita, at ein onnur grein í lógini loftaði hesum fólki, og at hesir tryggingartakararnir skuldu fáa at vita beinanvegin, hvat síðani skuldi gerast. Men sum skilst hava listafólkini og LISA enn ikki frætt frá Almanna-stovuni, hóast meiri enn eitt ár er liðið síðani lógarbroytingina og hálvt ár síðani málið varð umrøtt í blaðnum.

- At fólkinum framvegis ikki hava fingið vegleiðing í, hvat tey síðani kunnu gera, er harmiligt og má eg bara taka til eftirtektar,

sigur Petra Johnsdóttir Joensen. Sjálv útblakingin úr Sjálvbodnu Dagpeningaskipanini er úrslið av lógarbroyting, sum Almanna-stovun er ikki kann lastast fyri, men tað kann hon hinvegin fyri kunningina ella vantandi kunningina. Listakvinnurnar, vit tosaðu við, søgdu við ein mun, at kunningin var ógvuliga ófantaliga orðað og fekk tær veruliga at føla seg illa.

- Vendir tú tær til Almanna-stovuna við einum fyrispurningi, uttan mun til, hvør hann er, hevur tú

sjáldan kensluna av, at starvsfólkini royna at hjálpa tær. Eingin sigur tað sama og tað virkar sum tey als ikki vita, hvat málið snýr seg um. Tú skalt ikki bert arbeiða sum úlvur á skóg fyri teimum rættindum tú hevur, men eisini skalt tú vera sera áhaldandi og eisini vera væl skorin fyri tungubandinum, søgdu tær.

Hetta eru álvarsligar ákærur, og ikki serliga hepnar hjá einum stovni, sum í seinastu hevur lagt stóran dent á byggja álit upp millum stovn og brúkarar. Tískil er upplagt at

spyrja stjóran á Almanna-stovuni, Petru Johnsdóttir Joensen, um, hvussu stovnurin kann tosa um álit, tá ið kunningin skortar so týðiliga.

- Tá ið ein heilur bólkur, sum verður raktur av eini lógarbroyting, fólir, at kunningin, sum er farin fram um málið, ikki hevur verið nøktandi og at hon reisir fleiri spurningar enn hon svarar, er tað mín skylda at kanna málið. Øll eiga at verða væl kunnað og hava kensluna av, at Almanna-stovan umsitur lógina rætt. Tí verri hevur kunningin frá stovninum ikki verið nóg høgt raðfest. At fólk føla, at kunningin er ónøktandi er sera óheppið, eisini um tey føla, at tey heldur ikki hava fingið ráð og vegleiðing um, hvat tey so kunnu gera. Tað taka vit til eftirtektar og gera betur, sigur Petra Johnsdóttir Joensen.

Tryggingartakararnir av gomlu Sjálvbodnu Dagpeningaskipanini finnast eisini at, at teir ikki fingi nakra ávaring um broytingar í skipanini. Til hetta sigur stjórin á Almanna-stovuni, at stovnurin ikki kann kunna um lógarbroytingar og broytingar í mannagongdum orsakað av lógarbroytingum, fyrr enn lógin er lýst og stovnurin skal umsita hana.

- Hendir tað til dømis, at ein lógarbroyting ferir við sær, at nakrir borgarar, sum hava verið umfataðir av eini lóg, vit umsita, verða útiðystir í eini broyting, hoyrir tað til okkara upplýsingsskyldu og vegleiðingarskyldu at kunna borgaran, hvat viðkomandi síðani kann gera, sigur Petra Johnsdóttir Joensen.

Henni James Frits Old er føddur í 1947 og er sostatt 55 ára gamal nú. Tá ið hann fór úr barnaskúlanum fór hann at egna og at rógva út, men tær fyrstu veruligu royndirnar á sjónum fekk hann, tá ið hann 16 ára gamal fór til Grønlands við Jógvni á Gørðinum, sum Henning Jensen førði.

Síðani tá hevur hann verið sjómaður, undantikið trý ár síðst í sekstíðrumum, tá ið hann arbeiðdi á landi í Føroyingahavnini. Í 1971 bleiv hann skipari og í 1977 varð hann skipari á Nýborg og har var hann, til hann varð løgtingsmaður í 1984.

- Eg veit ikki, hví eg ikki gavst sum sjómaður, tí tað gekk ómetaliga illa at sleppa av við sjóverkið. Tað hendi seg ennát á eg

Eg fari at lurta nógv eftir øðrum

– Eg fari at leggja stóran dent á at lurta eftir vinnulívsfólki, men eg kann ikki lova, at eg altíð fari at vera samdur við teir, sigur nývaldi formaðurin í vinnunevnd løgtingsins, Henrik Old

FORMANSVAL
Áki Bertholdsen

– Hetta verður eitt ótrúliga spennandi uppgáva. Eftir løgtingsvalið í vár er Henrik Old úr javnaðarflokkinum komin í eina lyklastøðu í føroyskum politikki.

Hann er valdur til formann í vinnunevndini, sum er ein tann størsta og mest týðandi nevndin hjá Løgtinginum, sum hevur ómetaliga nógv mál at viðgerða, eisini stórmál.

Og hetta valskeiðið verður arbeiðið hjá vinnunevndini kanska serliga áhugavert, tí hesuferð er tað andstøðan sum eigur bæði formannin og meirilutan av nevndini við fyra umboðum, afturimóti teimum trimum hjá samgonguni.

Og Henrik Old ásnannar, at avbjóðingin verður stór.

Men hann stendur ikki heilt á berum, tí hann hevur nú verið tingmaður í 18 ár og ein drúgvan part av teimum hevur hann sitið í vinnunevndini og áðrenn tað, eisini í fiskivinnunevndini og landbúnaðarnevndini, umframt øðrum nevndum við.

Vil ikki arbeiða á landi

Henrik James Frits Old er føddur í 1947 og er sostatt 55 ára gamal nú. Tá ið hann fór úr barnaskúlanum fór hann at egna og at rógva út, men tær fyrstu veruligu royndirnar á sjónum fekk hann, tá ið hann 16 ára gamal fór til Grønlands við Jógvni á Gørðinum, sum Henning Jensen førði.

Síðani tá hevur hann verið sjómaður, undantikið trý ár síðst í sekstíðrumum, tá ið hann arbeiðdi á landi í Føroyingahavnini. Í 1971 bleiv hann skipari og í 1977 varð hann skipari á Nýborg og har var hann, til hann varð løgtingsmaður í 1984.

- Eg veit ikki, hví eg ikki gavst sum sjómaður, tí tað gekk ómetaliga illa at sleppa av við sjóverkið. Tað hendi seg ennát á eg

onkuntið fekk sjóverk eftir at eg varð blivin skipari.

Men hann ásnannar, at tað má hava verið hugurin, sum hevur drivið verkið, tí hann sigur, at sjógvurin hevur altíð havt hansara størsta áhuga.

Og nú síðani hann varð tingmaður, hevur hann eisini verið burtur einar tveir, triggjar mánaðir hvørt ár.

- Tað hevur verið neyðugt fyri meg at sleppa til sjøs av og á av fleiri orsøkum. Tað er gott at kobra úr frá politikkinum viðhvørt og eg vil heldur ikki missa sambandið við vinnuna, nú eg siti í tinginum.

Eitt annað er, skal eg gera mær vónir um at kunna brúkast á sjónum framyvir, er tað neyðugt at fylgja við alla tíðina, tí tann tekniligi framburðurin er so stórur, at ert tú bara burturfrá í eini fyra-fimm ár, ert tú sum skipari langt síðani yvirhálaður av teknikkinum og so kanst tú ikki brúkast, tí knapparnir verða fleiri og fleiri og eg haldi eisini, at so hvørt sum árinu leggjast afturat, verða tøluni á teimum ymsu tølunum smærri og smærri.

- Fyri at at kunna endurnýggja vinnubrævið er eisini neyðugt at sigla av og á, annars missir tú rættin at vera skipari og tað kann eg ikki lova mær, tí tað er so skjótt at teppið kann verða skrykt undan einum løgtingsmanni.

Tað fekk Henrik av álvara at sanna ía valinum í vár, tí hesuferð var hann bara tvær atkvøður frammán fyri næsta mann, sum var Sverri Midjord og var tí so tætt við at fella sum tilber.

Og so hevur Henrik eina grundreglu og hon er, at hann skal ikki hava eina einastu tímaløn á landi so leingi hann er í tinginum og tað hevur hann heldur ikki havt.

- Tað havi eg sett mær fyri, tí eg haldi, at eftirsum eg longu havi eitt starv á landi sum tingmaður, er tað ikki rætt at taka eitt arbeiðið afturat á landi, tí so hevði tað verið at tikið arbeiðið frá onkrum øðrum.

Hesi síðstu árinu hevur hann verið skipari á svenska nótabátinum Astrid eina tíð hvørt summer.

Tað er ein kansur, sum dámar gonum væl.

- Tað er eitt reiðari sum er væl fyri og tað hevur altíð nýggj skip. Reiðarin skiftir altíð skipini út, áðrenn tey eru 10 ára gomul og skipini hjá honum eru

altíð útgjørd við tí nýggjasta nýggja.....

Fyri hann sjálvan er tað eisini neyðugt at sleppa burtur.

- Eg merki, at tá ið eg havi verið heima ov leingi, fer útlongsulin at rykkja í meg. Men eg havi eisini merkt, at tað kann vera ein fyrirteka at fara avstað, eftir at hava verið leingi heima. Í fyrstuni, eftir, at eg varð valdur á ting, var eg heima leingi og tá mátti eg rætti luga taka í nakkan á mær sjálvum fyri at fara avstað aftur. Tí havi eg gjørt tað til eina reglu, at hvørt summer eri eg burtur eina stutta tíð.

Neyðugt at lurta

Tað er við góðum treysti, at Henrik Old nú fer undir arbeiðið sum formaður í vinnunevndini, tí hann heldur, at hetta er tað mest ábyrgdarfulla starvið, umframt landsstýrismannin sjálvan.

- Arbeiðið í vinnunevndini dámar mær serstakliga væl, tí hon fær nógv stór og sera áhugaverd mál at viðgera og vinnumálini eru

tey mest umfatandi og mest spennandi. Vit hava øll málini, sum koma frá landsstýrismanninum í fiskivinnumálum, umframt arbeiðsmarknaðarmál, samskiptismál, umframt samferðslumál, eitt nú vegir, tunlar, postverk, strandferðslu, telesamskipti og mangt annað og tí heldur hann, at vinnunevndin er kanska tann mest spennandi nevndin av øllum at vera í.

Fleiri av nevndarlimunum kennir hann væl framanundan, tí hann hevur sitið í nevnd við teimum fyrr.

- Eg haldi, at tað er eitt eyðkenni fyri limirnar í vinnunevndini framuadrar nevndir, at tað eru politikarar, sum hava royndir frá handaligum arbeiði av ymsum slag, eru ikki akademikarar og so bókliga lærdir sum limirnar í nógvum øðrum nevndum.

Og tað passar Oldinum væl.

- Júst tann sannroynd, at vit hava verkligar royndir, hevur mangan elvt til nógv drúgt, men uppbyggjandi kjak í vinnunevndini ímillum nevndarlimir, sum allir vita av verkligum royndum, hvar málini snúgva seg um. Tað gevur kjakinum í nevndini eina aðra dimensjón, heldur hann.

Hetta hevur mangan gjørt at vinnunevndin hevur fingið ta orð á sær, at hon

– Eg havi sett mær fyri, at so leingi eg eri tingmaður, skal eg ikki hava eina tað einastu tímaløn á landi afturat tingmannalønini, sigur Henrik Old, sum hevur fingið eina lyklastøðu í føroyskum politikki

arbeiðir seint.

Men tað heldur Henrik Old ikki. Hann heldur, at tað er heldur ein ábending um, at vinnunevndin fer serstakliga grundiga til verka og tað kann bara vera gagnligt.

Og eftir, hvat hann sigur, ætla hann ikki, at slaka í hesum partinum av arbeiðnum.

- Eg fari at brúka sera nógva tíð eftir at lurta eftir vinnuni, tí tað kann eg sjálvsagt ikki lova.

Hann sigur, at hann fer eisini at leggja doyðin á at fáa so góða undirtøku í vinnunevndini sum gjørligt fyri teimum málum, sum koam til viðgerðar.